

**Автор публикации: Шайхутдинова Фаузия Миннулловна,
воспитатель МБДОУ Верхнетакерменский детский сад
«Шатлык» филиал Деуковский детский сад»Ляйсан»
с.Деуково, Мензелинский район, Республика Татарстан**

Название работ: «Статья»

**Тема: «Солдат озату йоласы «Чиккэн кулъяулыгым-вэгьдә
бүлөгем»**

Солдат озату йоласы.

“Ватанымны саклаучыга, вэгьдә бүлөгем - чиккэн кулъяулыгым»

Изге хисләр белән чиккэн кулъяулыгым,
Сөйгән ярым, сиңа, вэгьдә бүлөгем,
Исэн- сау йореп,сөөнөп кайт,
Шушы Сина, Изге телөгем.

Һәр кеше үз халкының үткәнен, горөф-гадәтләрен белергә тиеш. Үткәнне белмәүчеләрнең киләчәге юк, — ди халык. Туйлар үткәрү, исем кушу, аулак өй, кәләшнең килүе, кыз карау, өй туге, солдатны озату... Халык бәйрәмнәре, горөф-гадәтләр — кешегә үз тормыш рәвешенә һәм таләпләренә җайлашырга ярдәм итә торган нәрсә. Яшь буын, кечкенәдән бәйрәмдә катнашу тәртибен өйрәнә. Һәр кеше, әлбәттә, үз-үзен күрсәтә, милли тәрбия ала.

Кичке уеннар элек-электән халыкнын ин матур, ин куркәм йолаларыннан саналган хэм алар жыен булган коннән башлап печәнгә тошкәнче дэвам иткән. Халыкта хәр нәрсәнән үз тәртибе булган.

Жэйге матур кичләрдә, кояш баткач, картлар яткач, су буйлары, урман аланнары, ямь-яшел болыннар яшьләрнен шат авазларына күмелгән. Кичке уеннарда жыр-бию, уен-колке бер генә минутка да тынып тормаган. Анда жырлы- биюле тугэрэк уеннары, ике урам арасында жыр ярышлары, шаян такмаклар эйтешу, күмэк хэм ялгыз биюләр хэм башка кызыклы уеннар уйналган.

.Йола — ул теге яки бу дини кануннарны үтәү яки борынгы заманнардан бирле яшәп килгән торак-көнкүреш традицияләрен урнаштыру белән бәйле тәртип һәм горөф-гадәтләр. Гасырлардан-гасырларга, буыннан-буынга, әби-бабайлардан эти-әниләргә, ата-аналардан балага үзләренең борынгы бәйрәмнәре, горөф-гадәтләре, күпмедер дәрәжәдә үзгәргән булса да, безнең көннәргә дә килеп җиткән. Әйе, без бәләкәй чакларда әле халкыбызның милли йолалары,горөф-гадәтләре тормышыбызда киң колач алган иде. Нинди генә матур бәйрәмнәр юк иде. Ул каз өмәсе дисенме, барлык дус- туганнар җыелып,жырлый-жырлый каз чистарталар,ияреп килгән безнең кебек кечкенә балалар мунчада каз канаты сыдыра , аннары ул сыдырылган канатларны, киләсе елга да казлар куп булып чыксын дип тели,тели су буена кадәр чәчеп бара иде.Казның эчен алганны

туземсезлек белән котеп тора идек,чонки каз куыгын алып,юып бирэләр иде лә,аны без шар урынына кабартып уйный идек. Эш бетугә тәмле итеп мичтә каз төбикмәге пешерелә иде.Ә инде кич белән барлык булышучылар кичке табынга ашка чакырыла иде. Э бу өйдән инде жырлы-моңлы шат авазлар ишетелеп тора иде. Иртә яздан кардан ачылган урыннарда авылның барлык бала-чагасы жыелып торле хәрәкәтле ,жырлы-биюле уеннар уйныйлар иде. Алар тавышыннан яланнар яңгырап тора иде.Ул аулак өйләр,кичке уеннар. Нинди куңеллелек, нинди рәхәтлек бирә иде куңелләргә.Моңлы гармун тавышы, яшьләрнең моңлы сандугачтай гармунга кушылып жырлаулары, йөрәкләрне жылкендерә торган бию көйләре, яшьләрнең шаярып көлүләре...

Хәзерге вакытта онытылып бара торган йолаларның берсе –“Солдат озату”

Армияга китәргә повестька килү яшен тизлегендә бөтен авылга тарала, Яшьләр жыелып гармунга кушылып жырлап, авыл буйлап әйләнәләр. Алар һәр өйгә кереп ,өлкәннәрнең хәер фатихасын алып,сабуллашып йориләр иде. Өлкәннәр солдатның исән-имин хезмәт итеп кайтуларын теләп дога кылып калсалар, яшь кызлар истәлек булуге итеп узләренең чиккән кульяулыкларын булэк итәләр.Егет өчен яулыкларның иң матуры, иң кадерлесе, иң якыны, әлбәттә сөйгән ярныкы, көтәргә вәгъдә биреп булэк ителгәне. Ул кульяулыкларны берсенә-берсен төйнәп беркетеп , солдатка китуче егет муенына асалар , бу инде солдатка китучене башкалардан аерып тора иде. Яшьләрне кичке солдат озату кичәсенә чакыралар. Анда тәмле татар ризыкларыннан мул табын әзерләнә,солдатка китүчегә матур изге теләкләр теләнә,күңелле,сагышлы жыр,моң агыла,куңелле бию көйләре яңгырый.. Кичтән солдат ашы үткәрелсә, иртән иртук авыл капкасында яшьләр армиягә китучене озатырга жыелалар иде. Менә китә инде анда сагышлы матур жырлар ,такмаклар, куңелле биюләр...

1. Солдат ашы май гына,
Тарелкасы сай гына,
Кайтырга да куп калмады ,
24 ай гына.
2. Әнкәй ашың пешәме,
Пешәме, сүреләме?
Газиз балаң чыгып китә
Үзәгең өзеләме?
3. Военкомат ишек алдын
Себермәсәң дә такыр,
Безнең яшь егетләребез,
Себер китсәдә кайтыр.
4. Военкомат янса иде,
Камиссарлары белән,
Армияга китсәң иде,
Сөйгән ярларың белән
5. Солдатларга аш бирәләр,
Калай савытлар белән
Смирно,дип кычкыралар
Ачы тавышлар белән .
6. Әнкәй ашың пешәр чакта,
Балаларын жыелыр
,Алар булып без булмагач,

Күз яшьләрен коелыр.

7.Военкомат алларына

Яшел чирәм үсмәгән,

Яз кайтмасақ,

Көз кайтырбыз,

Анда туып үсмәгән.

8. Ишегалды яшел чирәм

Атларга кимертмәгез,

Кулларыгыз яза белә,

Хатларга тилмертмәгез.

9. Без үскәндә , үскән идек,

Тал тамырлары кебек.

Үсеп житкәч таралыштык,

Кош балалары кебек.

Монда халкыбыз үзенең үй кичерешләрен шигырь юлларына салып, такмак итеп
жырлаган.

Бүгенге көндә балалар бакчасы тәрбиячеләре алдында торган бурычларның иң мөһиме – сабийларга максатлы рәвештә - үз туган телен өйрәтү, шулай ук аларны халкыбызның сәнгате, горейф-гадәтләре, бәйрәмнәре, йолалары , милли әдәбияты белән таныштыру. Татар халкының мең елларга сузылган тормыш тәҗрибәсе, уйлары, гадәтләре, кешене шәхси итүче сыйфатлары, аның телендә образлы сөйләмнәрендә, мәкаль-әйтемнәрендә, жыр һәм әкиятләрендә чагылыш тапкан. Баланы беренче көненнән үк туплый башлаган хезинәсе – туган теле. Ана сөте белән кергән туган тел сабийда газиз анасына, әтисенә, әби-бабасына, туганнарына, туган туфрагына, чышмә һәм урманнарына, тереклек дөньясына мөхәббәт, аны белергә, төшенергә омтылу хисләре дә тәрбияли. Балаларга ана телен өйрәтүдә төп бурычларның берсе – халкыбызның әдәби байлыгына, фольклор мирасына, аның горейф гадәтләренә таяну. Тел – тормыш чыганагы, белем чышмәсе. Тел ул зур бер гөлбакча кебек анда халык педагогикасына таянып эш итү зарур. Жор телле халкыбыз иҗат иткән табышмаклар, санамышлар, такмаклар, әкиятләр, бәетләр, моңлы бишек жырлары – тел өйрәнүдә иң бай чыганақ